

Naujas karjeros akordas –

Tadas Grabys (41 m.) – vardas, pažįstamas iš radijo ir televizijos laidų, o dabar ir iš uostamiesčio kultūros naujienų. Buvęs žurnalistas ir laidų vedėjas vadovauja Klaipėdos koncertų salei, kuriai siekia suteikti daugiau šiuolaikiškumo ir gyvybės.

Grįžimas namo, į Klaipėdą, jam tapo ne tik profesiniu, bet ir asmeniniu sprendimu. Vyras nusprendė skirti daugiau laiko tobulėjimui ir prisidėti prie gimtojo krašto kultūrinio gyvenimo.

Taigi jo kasdienybė susideda ne tik iš koncertų programų planavimo ir derybų su muzikantais, bet ir iš naujų iššūkių – per pastaruosius metus baigęs skaitmeninės komunikacijos, finansų apskaitos ir duomenų analitikos kursus, dabar Tadas gilinasi į strateginio valdymo studijas ISM Vadybos ir ekonomikos universitete.

Tačiau už solidžios vadovo išvaizdos slypi žmogus, mėgstantis improvizuoti virtuvėje, o kelionėse ieškantis ne tik naujų patirčių, bet ir įkvėpimo naujiems projektams Koncertų salėje.

„Jei rinkčiausi laisvalaikio profesiją, būčiau profesionalus keliautojas“, – šypsojosi T. Grabys, akcentuodamas, kad gyvenime jam svarbiausia judėti pirmyn, atrasti ir dalintis.

– *Žurnalistas, radijo balsas, TV veidas, o dabar – Koncertų salės vadovas. Jei reikėtų vienos eilutės karjeros aprašymo, kaip prisistatytumėte?*

– Nuo eterio iki scenos – istorija apie žmogų, kuris nebijo keistis ir kurti daugiau, – tas vienintelis sakinyš, ko gero, skambėtų taip, nes tai tiksliausiai apibūdina mane kaip asmenybę.

Mėgstu iššūkius, man smagu sužinoti ką nors naujo, susipažinti su naujais žmo-

gimtineje

nėmis ir su jais rasti bendrą kalbą. Turiu itin stiprų norą išbandyti save vis naujuose amplua – tai mano adrenalinas. Kartais man sunku suprasti, kodėl kažkas pasirenka ramų gyvenimo būdą. O gal aš per didelis maksimalistas, siekiantis daugiau nei reikia?

Įdomiausia, kad mano buvusios pareigos vienu ar kitu būdu vis pasiveja: tenka rašyti straipsnį, įgarsinti reklamą ar padirbėti televizijos užkulisiuose. Tad atsisveikinti su žiniasklaida nebuvo sunku, nes su ja tiesiog neatsisveikinau, o pasitraukiau į nuošalę. Jeigu sulaukčiau pasiūlymo grįžti į televiziją, galėčiau grįžti, bet rinkčiausi darbą už kadro.

Prisipažinsiu, būti žinių vedėju man labai patiko. Jeigu reikėtų, galėčiau tai daryti net ir dabar. Sakyčiau, turiu dabar dar vieną profesiją – esu profesionalus žinių žiūrovas, kuris kasdien stebi įvykius tiek Lietuvoje, tiek pasaulyje. Tai įprotis, kuris niekada nepasimirš.

– *Jei reikėtų dabar dėti viską ant svarsčių, kur būtų svarelis: ties „gerai padariau“ ar...*

– Nemėgstu girtis – tai ne mano būdui. Niekada nemačiau tame prasmės, nors suprantu, kad kartais reikia tai daryti, ypač dabar, gyvenant socialinių tinklų eroje.

Stengiuosi labai gerai dirbti savo darbą, ir tiek, nes viskas, ką padarysiu, bus mano vizitinė kortelė. Elementaru: jeigu nori geros karjeros ir gero vardo, turi dirbti tik labai gerai! Manau, kad ši mano pasirinkta strategija veikia, todėl darbo rezultatų įvertinimas grįžta netikėtai.

Pavyzdžiui, jau kelis kartu buvau kvietas skaityti pranešimo, kaip sekasi Koncertų salei įgyvendinti pokyčius. Vis dažniau pastebiu, kad dalijimasis patirtimi su kitais mane motyvuoja, – man tai patinka, matau tame prasmę.

Gal ateityje skirsiu tam dar daugiau laiko, nes smagu padėti ir kitiems tobulėti. Gal tai susiję ir su nenumalšinamu noriu įgyti vis daugiau žinių. Beje, esu net sulaukęs pasiūlymo skaityti paskaitas studentams. Gal vieną dieną tai nutiks.

– *Tai studijos – daugiau iš smalsumo, o ne iš būtinybės?*

– Žvelgiu į rezultatą. Ir esu labai smalsus. Mane pažįstantys žino, kad man

svarbu turėti atsakymus į visus klausimus. Gal būtent todėl ir yra noras nuolat tobulėti.

Žinių ant kupros nenešiosi – visi žinome šį posakį, o aš dar ir laikausi principo, kad visa tai vieną dieną atsiperka. Esu iš tų, kurie kišenėje visada turi planą, ką veiks pasibaigus dabartiniams projektams. O geras dalykas tai, kad galiu visada jį papildyti naujais iššūkiais ir svajonėmis.

– *Žmogus, keliantis sau iššūkius, baigęs buhalteriją ir mokslus ISM Vadybos ir ekonomikos universitete, turėtų ilsėtis vartydamas vadybos almanachus, o jūs renkatės virtuvę.*

– Nedėčiau tokio stipraus akcento apie baigtus buhalterijos mokymus, tai labiau profesinis tobulėjimas. Vadovaudamas įmonei suprantu, kad turi išmanyti visas veiklos sritis, finansai – ne išimtis.

Tai man palengvina sprendimų priėmimą, kai į dalį klausimų pats žinau atsakymus ir sutrumpinu veiksmų grandinę nelaukdamas atsakymų iš buhalterijos. Neseniai išgirdau posakį, kad vadovo darbas – kaip belaidis ryšys „Wi-Fi“: kai veikia, niekas nepastebi, bet kai stringa, visi skundžiasi. Nenoriu būti tas, kuris stringa.

Kalbant apie virtuvės reikalus, tai mane pavojinga vestis į parduotuves, kur prekiaujama maisto ruošos įranga, – tikrai ką nors nusipirksiu, nes man vis ko nors trūksta!

Maisto gamyba man – poilsis. Kai vieni po darbų renkasi sporto klubą, bėgimą ar pasivaikščiojimą miške, aš mintis išsivalau gamindamas ką nors naujo, nebandyto arba eksperimentuodamas ir kurdamas naujus maisto derinius. Kiekvienam savo, o kai dar gali palepinti savo artimuosius naujais maisto skoniais – puiki motyvacija.

– *Virtuvės šefas – ar tai galėtų būti nauja studijų kryptis?*

– Nuolat sulaukiu draugų paraginimų atidaryti savo kavinę ar imtis kitų projektų, susijusių su maisto ruošimu. Ši idėja skamba viliojamai, bet tuomet įsijungia praktinis vadovo mąstymas ir suvoki, kad nieko gero iš to nebus.

Maitinimo sektorius labai sudėtingas žvelgiant įvairiais aspektais, net nekal-

bu apie tai, kad 24 valandas 7 paras per savaitę privalai būti darbo vietoje. Matydamas viską aplink suprantu, kad tokia investicija labai rizikinga. Tad kol kas apsiribuoju vakariene draugams namų aplinkoje.

Bet planas įsigyti sodybą ir užsiimti ekologiniu ūkiu iš pradžių tik draugų ratui jau vykdomas. Tiesa, viskas gal vyktų ir greičiau, jei kuriam laikui pristabdyčiau ir kitą gerą minčių išvalymo būdą – keliones. Turbūt manęs negalima leisti ne tik į maisto parduotuves, bet ir į lėktuvų bilietų platinimo platformas.

– *Keliaujate muzikiniais, gastronominiiais ar miestų pažinimo keliais?*

– Pasaulis labai didelis ir įvairus. Būtu nuodėmė pasinaudoti jo galimybėmis tik vienu iš minimų aspektų, todėl keliaudamas visuomet siekiu suderinti viską.

Kadangi mėgstu pats planuoti keliones nuo A iki Ž, suderinu viską – vizitus į geras patiekalais garsėjančius restoranus ar gatvės maisto vagonėlius, apsilankymus mažiau turistams įdomiose vietose bei muziką. Dar prieš keliones stengiuosi rasti, kas sudarytų galimybę apžiūrėti lankomos vietos koncertines įstaigas, pasikalbėti su ten dirbančiais žmonėmis.

Tokie apsilankymai padeda išlipti iš įprasto rutininio mąstymo ir pamatyti situaciją plačiau, parsivežti naujų idėjų ir jas pritaikyti. Užmegzti nauji kontaktai pasitarnauja plečiant Koncertų salės kolektyvų gastrolių geografiją ar rengiant naujų, mūsų šalyje negirdėtų atlikėjų pasirodymus. Labiausiai įsimintinas apsilankymas buvo Sicilijoje, Palermo mieste, teatre „Massimo“, kur senais girgždančiais laiptais mane vedė ant pastato stogo, nuo kurio atsiveria stulbinama grožio miesto panorama.

– *Ką po kelerių metų norėtumėte išgirsti apie save – tai tas žmogus, kuris...*

– Esu eilinis žmogus, kuris dirba savo darbą. Neturiu siekio kažkaip save įprasminti, kad apie mane kalbėtų. Atėjau į žiniasklaidą, paskui į Klaipėdos koncertų salę, o vėliau būsiu dar kur nors kitur. Yra visiems gerai žinoma legendinė frazė: „Aš – ne doleris, kad visiems patikčiau.“